UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

[...]nica extra de teſtam.ſed in caſu noſtro nō conſtat, [...] Petrus teſtator fecerit tot legata, quæ excedāt do[...]tē, ergo &c.& poſito, ꝙ locus eſſet detractioni fal[...]cidię ex legatis factis, illā debuiſſent, ſeu potuiſſent detrahere hæredes ipſius Petri teſtatoris, cū ea dicatur eſſe quarta debita hæredi inſtituto iure inſtitutionis, vt [...] iuribus, & locis allegatis, & argum. eorū, quæ habē[...] in l.pœnales in fin.ff.ad l.falcid. Dico etiā non eſſe [...] detractioni trebellianicæ, primo ꝗa illa detrahit̄ [...] fideicōmiſsis vniuerſalib⁹, nō aūt ex particularib⁹, [...] quis fuit grauatus de hæreditate vt hęres, vt in l. [...] §.ſed ſi miles, & in l.mulier in fin.ff.ad trebell. & [...]tit.de fideicōmiſ.hæred.& per gl. in d.cap.raynu[...] in verbo trebellianica, cū ſimil.item trebellianica [...] detrahit à primo grauato, & non à ſecundo, & ſic à [...]cōmiſſario l.1.§.inde neratius ff. ad trebell. & ibi [...]e not.ſed nos ſumus in legatis particularib⁹, ergo [...] modo pōt eſſe locus detractioni trebellianicæ, [...] hęc res ī ſe eſt clariſsima, ideò vlteri⁹ nō inſiſto.

SVMMARIVM.

1. *[...]tio pluribus poſt eorum mortem facta, altero etiā dece[...] locum habet, & hoc in ſubſtitutione fideicom. verum eſt.*
2. *[...] vltimo morienti, & in omnibus bonis, vel tota hære[...]tate plurib⁹ facta operat̄, vt inſtituti dicant̄ inuicē ſubſtituti.*
3. *Verba [...] numeri indefinitè poſita in plures ſingularitates [...]: quod fallit nu. 18.*
4. *[...] pluribus etiam liberis poſt mortē omnium, & [...] hæreditate ſingulariter vnicuique decedenti, non autem [...] vltimo morienti facta cenſetur: Contra nu. 11.*
5. *[...] filijs poſt eorum mortem, altero decedente ab inteſta[...] admittitur, niſi omnibus mortuis, ſecus ſi condito teſta[...] in quo extraneum, vel ipſum ſubſtitutum inſtituit, deceſ[...]: Quod declaratur nu. 19.*
6. *[...], quàm verbis quando ſtandum ſit.*
7. *[...]tio de extraneo pluribus, quibus ius ſuccedendi ab inte[...] dicitur reſeruatum, facta poſt illorum omnium mortem, [...] ſimpliciter poſt illorum mortem, reciproca, & adinuicem [...] non cenſetur.*
8. *[...]tio de extraneo facta ſimpliciter vltimo morienti ex plu[...] inſtitutis non dicitur reciproca, ſed ſubſtitutus dicitur vl[...] morienti, & in eius portione tantum ſubſtitutus.*
9. *[...]tio vltimo morienti expreſsè, & in omnibus bonis, vel [...] hæreditate facta dicitur reciproca, & inuicem facta.*
10. *Subſtitutio facta pluribus ſimpliciter poſt eorum mortem, & in omnibus bonis qualiter, & quādo dicatur reciproca inter eos, [...] ſubſtitutio facta fuit.*
11. *[...]tutus pluribus filijs poſt illorum mortem, & in omnibus [...], altero decedente, non admittitur, ſed omnium mors eſt [...]ectanda.*
12. *[...] ſucceſſionis ab inteſtato quando inter grauatos reſeruatum [...] cenſeatur.*
13. *Subſtitutio vulgaris, & pupillaris facta poſt mortem plurium [...] morienti facta cenſetur.*
14. *Subſtitutio facta per verba, quandocunque deceſſerint ſine filijs, [...] compendioſa.*
15. *[...]tio pupillaris vſque ad decimum annum facta ſe ad 14. [...] extendit.*
16. *[...] prouiſio teſtatoris derogat generali.*
17. *[...] §. filium ff. de leg. 2. } declarantur.*
[...] §. caio ff. ad trebel. }
20. *[...] diſponens, quòd mulier in dubio omnia bona marito in [...] dediſſe cenſeatur, in qualibet muliere etiam minore lo[...]cum habet.*
21. *Mulier, & minor vniuerſa bona ſua in dotem marito dare nulla lege prohibetur.*
22. *Legitima, & trebell. ſimul diuerſis temporibus detrahuntur.*
23. *Statutum diſponens, vt mulier ſimpliciter matrimonium contra[...] omnia bona in dotem dediſſe cenſeatur in filia grauata poſt mortem reſtituere hæreditatē patris, & ſimpliciter matrimonium contrahente, trebellianicam ei debitam non cōprehendit: Et fortè nec legitimam nu. 24.*

EPITOME.

SVBSTITVTIO ſi facta ſit filiabus inſtitutis hoc modo, & caſu, quo dictæ filiæ qn̄cunq; ſine filius decederēt, omnia bona ſuæ hæreditatis inter quædā loca pia, aliasq; ꝑſonas teſtatori attinentes distribuantur, ipſæ filiæ inuicē dicuntur ſubſtitutæ, & prædicta ſubſtitutio ſolùm vltimæ morienti facta intelligitur.

Filia hæres à patre inſtituta, & de reſtituēdo grauata, ſi matrimoniū ſimpliciter cōtrahat, trebellianicā, & fortè etiā legitimā ſibi iure naturæ debitā ī dotē dediſſe nō cēſet̄, ſtāte ſtatuto, vt mulier ſimpl̄r matrimoniū cōtrahēs oīa bona marito in dotē dare cēſeatur.

CONSILIVM LXVIII.

PVNCTO, & dubijs inſpectis vnà cū teſtamēto Iacobi de Mongardinis, in quo ipſe Vincentiā, & Eliſabeth filias ſuas legitimas, & naturales hæredes inſtituit, & caſu, quo dictæ filiæ qn̄cunq; ſine filijs, & ſimil̄r eius vxor decederēt, voluit oīa bona ſuæ hæreditatis inter loca pia, & quaſdā alias perſonas ipſi teſtatori attinētes diſtribui; Viſo ad hæc teſtamēto Vincētiæ, in quo inter alia diſpoſita inſtituit hæredes vniuerſales loca, conuentus, eccleſias, ac perſonas ꝓ rata, ꝓ qua olim Iacobus eius pater in ſuo teſtamēto inſtituit, cū hmōi onere, & ꝯditiōe, ꝙ attinētes dictę teſtatrici nullo modo quicquā de bonis ipſius aliquo titulo poſsint alienare: Viſo etiā libello porrecto noīe fratrū ſancti Dominici, ſancti Frāciſci, & ſanctæ Mariæ de gratijs, monialiū ſancti Dn̄ici, & canonicorum, & capituli ſancti Caſsiani de Imola; Primū, de quo quærit̄, eſt, an dictæ Vincentia, & Eliſabeth filiæ teſtatoris hæredes, vt ſupra, inſtitutę cēſeant̄ inter ſe inuicē ſubſtitutæ, adeò ꝙ dicta loca pia nō poſsint ex ſubſtitutione in teſtamento Iacobi facta venire, nec admitti, niſi poſt mortem oīum dictarū filiarū, & ꝯſequenter an ſubſtō de dictis pijs locis vltimo moriēti, an verò vtriq; facta dicat̄, ita ꝙ Vincētia altera filia tantū decedēte ſine filijs, & cōdito teſtamēto, pia cauſa, adhuc altera filia ſuperſtite, poſsit ex ſubſtitutione ad partē bonorū dictæ Vincē-
1 tię vnà cū alijs ſubſtitutis admitti; † qđ verū eſſe plerique putarēt in primis per tex.notab.in l.fi.§.filiū ff.de leg.2.& in l.lucius §.caio ff.ad trebel. vbi qn̄ ſubſtitutio poſt eorū mortē facta fuit, ſubſtitutus altero etiā illorū decedēte admittit̄, nec oīum mors expectatur, qđ quidē gl.in l.pater filiā in fi.ff.ad l.falcid.in ſubſtitutione fideicōmiſſaria locū oīno habere inqt per l. hæ-
2 redes mei §.cū ita ff.ad trebel.¶ Secūdo † qn̄ ſubſtitutio eſt facta plurib⁹ inſtitutis poſt illorū mortē, ita demū inſtituti cēſent̄ inuicē ſubſtituti, qn̄ ſubſtitutio vltimo moriēti, & in oībus bonis, ſeu in tota hæreditate, & nō aliter facta fuit l.titia ſeio §.ſeia libertis ff.de leg.2.quē tex.Bar.Pau.de Caſt.Ioā.de Imol. & alij cōmuniter ſingularē exiſtimāt: idē volūt etiā in l.ſi pater impuberes, ibiq; Alex.ff.de vulg.& pup.& ī d.l. pater filiā in fin.& in l.penul.C.de impub.& alijs ſubſti.& in d.l.hęredes mei §.cū ita Propterea opinio Bar.in l.quidā teſtamēto in fi.ff.de vulg.& pup.ꝗ in caſu, quo teſtator pluribus poſt eorū mortē in oībus bonis ſubſtituiſſet, noluit ſubſtitutū admitti poſſe, niſi oībus decedētibus, & poſt oīum mortē arg.d.l.quidā teſtamēto, à doctoribus magis cōiter reprobat̄ per d.l. hęredes mei §.cū ita, vbi facta fuit ſubſtitutio poſt mortē omniū, & in tota hęreditate, & tn̄ ſubſtitutus altero tantū decedēte admittitur: & hoc tenēt Paul. de Caſt. Ang. & Imol.in d.§.cū ita, Pau.in d.l.lucius §.caio, Matheſi

la.in

la.in notab.177.vt refert Alex.in d.l.pen.col.5.ex qui
bus ad fauorē piç cauſæ ſubſtitutæ deciſionē habem⁹.
3 ¶ Tertio † hæc verba pluralis numeri indefinitè poſi
ta, videlicet caſu, quo dictę ſuę filię deceſſerint qñcū-
que ſine filijs, reſoluunt̄ in plures ſingularitates, perin
de ac ſi dictū eſſet, & ſi Vincentia ſine filijs deceſſerit,
ſubſtituo &c.& ſi Eliſabeth ſine filijs deceſſerit, ſubſti
tuo &c.arg.l.falſa in fi.ff.de ꝯd.& demō. & d.§.cū ita,
ibiq; Bar.allegādo d.§.caio,& d.l.pen.Pa.de Caſt.in l.
q duos.ff.de vulg.& pu.qđ verū eſt, etiā ſi in tota hære
ditate, vel in oībus bonis ſubſtitutio facta fuiſſet, vt vr̄
tex.in d.§.cū ita ibi oēm hæreditatē, per quē,& p tex.
in d.l.fi.§.filiū ibi, quicquid ab eis legaui &c.doctores
4 cōiter velle vident̄, † ꝙ ſi ſubſtitutio pluribus etiā libe
ris facta ſit poſt mortē eorū, ſeu oīum in tota quoq;
hæreditate, ipſi nō dicātur inuicē ſubſtituti, neq; ſub-
ſtitutio vltimo morięti facta cenſeatur, ſed ſingulari-
ter vnicuiq; decedēti, vt vr̄ eſſe de mēte Bar.in l.codi
cillis ī prin.ff.de vſufr.lega.& in d.§.cū ita, ibiq; Ang.
Ioan.de Imol. Raphael Cuma.Paul.Caſtr. & p̄dicti in
d.l.quidā teſtamēto, Dyn.& Bar.in d.l.titia ſeio.§.ſeia
libertis:& hic ꝓpriè caſus noſter eſſe videt̄. ¶ Quartò
5 † qñ ſubſtitutio plurib⁹ filijs inſtitutis poſt eorū mor-
tem de extraneo, vel pia cauſa facta reperitur, ſi quæ-
ratur, an vno decedēte alter tanquā inuicē ſubſtitutus
ad illius portionē admittatur, an verò tanquā hæres
ab inteſtato ad illā vocatus ſit; concludendū eſt, nō vt
ſubſtitutū, ſed vt hæredē ab inteſtato admitti debere:
nā cū ſuperſit perſona, quæ ex præſumpta mēte ſub-
ſtitutū excludat, nō debet ſubſtitutus admitti, niſi om-
nibus filijs mortuis, inter quos ius ſucceſsionis ab in-
teſtato reſeruatum vr̄ Bar.Pau.de Caſt.Alex.& magis
cōiter ſcriben.in d.l.pen.C.de impub.Alex. poſt Bart.
Paul.& alios in d.§.cū ita, in d.l.pater filiā, in l. lucius.
§.caio.ff.ad trebell.& in l.ſi pater impuberes.ff.de vul.
& pup.& Nicol.de Materel. quē refert, ac ſequit̄ Bal.
in d.l.pen.col.vlt.dixit, ꝙ ſi in caſu d.§.cū ita primus ſi
ne liberis ab inteſtato deceſsiſſet, ſuperſtite ſecundo,
licet ſubſtitutus admitti nō debuiſſet per d.l.pen.tñ ſe
cus eſſet, ſi ꝯdito teſtamēto deceſsiſſet, in quo extra-
neum, & multò magis ipſum ſubſtitutū hæredē inſti-
tuiſſet: nā tunc ſubſtitutus præferretur per rationē d.
§.cum ita, quicqd dixerit Paulus in d.§.Caio: ex quib⁹
infero, ꝙ ſi in noſtris terminis Vincētia primo ab in-
teſtato ſine filijs deceſsiſſet, quāuis ſubſtitutus nō po
tuiſſet ad illius portionē admitti, ꝓpterea quia ſuper-
eſſet perſona, videlicet alia filia teſtatoris, quæ ex præ
ſumpta mente ſubſtitutū excluſiſſet, qm̄ inter ipſas fi-
lias ius ſucceſsionis ab inteſtato conſeruaſſe dr̄, tñ ex
quo Vincētia condito teſtamēto deceſsit, præſumpta
teſtatoris mens ceſſat, & ſubſtitutus ad portionē Vin-
centiæ admitti debet, etiā ſuperſtite Eliſabeth per p̄di
cta. Et ita in terminis vr̄ voluiſſe Alex.in cōſ.38. lib.1.
in fin.poſt Nicol.de Materell.& Bal.in d.l. quidā teſta
mento col.vlt. Prædicta ſuadentur ex ijs, quæ Moder.
volunt poſt Fulgo.& Caſtr.in d.l.penultima, ꝙ ſi in ca
ſu illius legis frater ſuperſtes nō potuiſſet fratri præ-
mortuo ab inteſtato ſuccedere, vt quia extaret mater
præmortui iuxta auth.defuncto.C.ad tertull. ſubſtitu
tus ſtatim poſt mortē primi, & ſic ante mortē oīum
admitti debuiſſet, qa tūc ratio d.l.pen.ceſſaſſet, quic-
quid dixerit Paul.de Caſt.in d.§.cū ita: facit etiā ꝓ hac
opinione id, qđ voluit inſignis præceptor meus So-
zi.in conſ.94.lib.4.& in conſ.69.lib.3.in vlt.col. q mul
ta ponit ad fauorē ſubſtituti, & cōtra Eliſabeth facien
tia. ¶ Iam vero negari nō pōt, quin articulus hic ſit val
dè arduus, & difficilis, vt docto. oēs, quorū variæ ſunt
opiniones, & in lecturis, & in cōſilijs atteſtātur. Sed tñ
in noſtris terminis prædictis minimè repugnātibus,
magis eſt, vt ꝯrium eſſe verius exiſtimē, attentis à te

ſtatore diſpoſitis, ex quibus facilè mens illius [illegible]
6 di poteſt, † cui ſtandū eſt potius, quàm verbis [illegible]
nō aliter, & l.nūmis.ff.de lega.3.l. ſi ſeruus plu[illegible]
cū ibi not. l. licet imperator ff.de lega. 1.l.ex [illegible]
grande.ff.de hæred.inſt.& maximè qñ mens ex [illegible]
ſitis colligitur, cū iura volūtati defuncti ita fau[illegible]
luerint, vt ſufficiat idonea ꝯſideratione imagina[illegible]
functū aliqd voluiſſe, niſi voluntas hæc in diſpo[illegible]
nē aliquā tranſiuerit, vt eſt caſus, ibiq; Bal.in l. [illegible]
cū filiū.ff.de hære.inſtit. Vñ ſi teſtator diſponat [illegible]
diſpoſitis mens colligatur, tūc illius volūtas ſeru[illegible]
vt voluit Bal.in l.vnica in fi.ver.C.de his, q ante [illegible]
tab.q ſic declarat tex.in l.iā hoc iure.ff. de vul.& pu[illegible]
& facit l.volūtatis cū ibi not.C.de fideicō.& hoc mo-
do declarandus eſt tex. cū gl.in l.tale pactū [illegible] ff. de
pactis, alioquin ſi p̄ſumpta volūtas teſtatoris [illegible]pe-
nitus à diſpoſitis ſeperata, ſeruāda nō eſſet.l.cum [illegible]
idem tubero. ff. de ſuppel.lega.l.in ambiguis [illegible]
not.ff.de rebus dubijs. ¶ Quòd autē ꝯria opinio [illegible]
caſu noſtro verior, magisq; teſtatoris mēti [illegible]
demōſtro, aſſumēdo prius doctrinā Alex.in l.ſi pa[illegible]
impuberes.ff.de vul.& pup.& in l.pater filiā in fi.[illegible]
7 l. falcid. ex cuius verbis plures caſus elicio; [illegible]
ſit, ꝙ ſi teſtator, pluribus inſtitutis, poſt illorū [illegible]
mortē extraneū ſimpliciter ſubſtituit, abſq; q [illegible]
in oībus bonis, tunc licet inter eos, quibus ſub[illegible]
facta fuit, ius ſucceſsionis ab inteſtato dicatur [illegible]
tū, tñ ex hoc inuicē ſubſtituti nō videntur; & ita [illegible]
dat id, quod voluit Ang.in d.l.quidā teſtamento [illegible]
Paul.de Caſtr.pro quo facit.l.qui duos in prin. in [illegible]
ab inteſtato.ff. de rebus dub. & in l. q duos in prin. [illegible]
de vulg.& pup.& in d.l.pater filiā, ibiq; Ioan.de Imol.
& hic non eſt caſus noſter. Idem quoq; eſſet, ſi facta
fuiſſet ſubſtitutio ſimpliciter poſt illorū mortē, non
dicendo poſt mortē oīum, quia nō refert, an facta ſit
ſubſtitutio plurib⁹, dicēdo poſt mortē oīum, an poſt
eorū mortē indefinitè, & ſimpľr, & ſupereſſet perſo-
na, quæ ex p̄ſumpta mente ab inteſtato ſubſtitutū ex-
cluderet, vt per Alex.in d.l.penul.C.de impub.Alex.
in l.codicillis in prin.ff.de vſufr.lega.& in d.l.hæredes
mei.§.cū ita allegando.l.fin.§. filiū ff.de lega.2. Secun-
8 dus caſus ſit, † qñ ſubſtitutio facta eſſet ſimpľr vltimo
ex plurib⁹ morięti de extraneo, nec dictū eſſet in om-
bus bonis, & tūc ſubſtitutio inuicē facta nō cenſetur,
ſed extraneus ſubſtitutus vltimo morienti tātū, & in
eius portione cenſet̄ ſubſtitutus Alex.in d.l.pater filiā
in fi.ar.d.l.titia ſeio.§.ſeia libertis.ff.de leg.2.ibiq; Bar.
& alij cōiter: neq; hic eſt caſus noſter. ¶ Tertius caſus
9 eſt, qui ex verbis Alex.colligitur, † qñ teſtator vltimo
morienti expreſsè, & in omnibus bonis, ſeu in tota hæ-
reditate ſubſtituiſſet, & tunc cenſetur facta inuicē ſub-
ſtitutio, nemoq; de hoc dubitat, cum tex. clarū habe-
mus in d.§.ſeia libertis, vbi Bar.& oēs in d.l.pater [illegible]
in fi.& in d.l.ſi pater impuberes. Neq; hic eſt caſus [illegible]
10 quo agitur. ¶ Quartus caſus ſit, † quādo teſtator [illegible]
bus ſimpliciter poſt eorū mortem, & in oībus bo[illegible]
ſubſtituit, & tunc an illi, quibus ſubſtitutio facta [illegible]
dicātur inuicē ſubſtituti, multū dubitatur: cūq; [illegible]
priè ſit caſus noſter, ſuper eo inſiſtā, declarādo, q[illegible]
ter & qñ ſubſtitutio inuicē facta dicatur: Nam [illegible]
quibus facta fuit, nō ſunt de liberis, ſubſtituti inuicē
nō dicunt̄, immo, primo decedente, ſubſtitutus adm[illegible]
titur d.l.fi.§.filius, & d.l.lucius. §. caio cū alijs, quæ [illegible]
pra fuerūt ꝓ priori opinione adducta. Idē ſi eſſent [illegible]
liberis, ſed vno mortuo non ſupereſſet perſona, [illegible]
præſumpta mente ſubſtitutum excluderet, vt q[illegible]
ſet in pari, vel priori gradu cum ſubſtituto, & h[illegible]
propriè caſus d.l.hæredes mei.§.cū ita, & ibi Bar[illegible]
fin. ff. ad trebel. his namque duobus caſibus ſub[illegible]
tio vltimo morienti facta non cenſetur, Barto. [illegible]
codic[illegible]

dicillis in princ.& conſequenter non poſſunt dici
uicem ſubſtituti ꝑ tex. cũ ibi no.in d.§.ſeia libertis,
Si verò hoc in caſu,quãdo ſubſtitutio pluribus filijs
poſt illorũ mortẽ & in omnibus bonis facta eſſet,pri
mus moreret,& ſupereſſet perſona, quæ ex pręſum-
pta mente ſubſtitutũ excluderet,vt qa alter ex filijs in-
ſtitutus ſupereſſet iuxta l.cũ acutiſsimi C.de fideicom.
l.cum auus ff.de condit.& demon.cũ ſimil.tunc ip
ſi inſtituti,qbus ſubſtitutio facta fuit dicẽtur inter
ſe inuicẽ ſubſtituit,adeò ꝙ altero decedente ſubſtitu-
tus non erit admittendus,ſed cohæres,non ex iure ac
creſcendi, quod poſt ius quæſitum locum non habet
l.codicillis ff.de vſufr.lega. nec tanquam ab in
teſtato hæres, quoniã cum locus ſit reciprocæ,& cõ-
pendioſæ ſubſtitutioni, & ſic diſpoſitioni teſtamẽta-
riæ quàm teſtatori,& patri ſucceditur l.cohęredi §.
filiæ ff.de vulga. & pupil.ceſſat ſuceſsio ab inte-
ſtato l.quamdiu.ff.de acquir.hæred.† item quia tunc
ſucceſsionis ab inteſtato inter grauatos cenſetur
ceſſatum,vt ꝑ Alex.in d.l. pen.in d.l.ſi pater impu-
beres & in d.l.pater filiã in fin.qñ ſubſtitutio ſimplici
poſt mortẽ pluriũ inſtitutorũ facta reperitur: Sed
vltimo morienti, & in omnibus bonis facta fuit,
omnes cenſetur iuuicẽ ſubſtituit,& inter eos ius ſuc-
ceſsionis ab ĩteſtato ceſſat,ꝑ ea,q̃ habẽtur in d.l.Titia
Seio §.ſeia libertis cũ alijs,quę ſupra diximus.At quã-
do pluribus filijs poſt illorũ, ſeu omnium mortẽ ſubſti
tutio de extraneo,& ĩ omnibꝰ bonis ẽ facta,tũc ſubſti
tutio vltimo moriẽti facta cẽſeť, ergo inter ſe inuicẽ
ſubſtitui dicuntur ex iuris regula, de qua nullus am-
bigit, quod quãdocunq; pluribus filijs inſtitutis ſubſti
tutio vltimo moriẽti in bonis omnibus à pater facta
eſt, ſubſtitutꝰ extraneus niſi omnibꝰ mortuis nõ
admittitur:Propterea ſi interim ꝯtingeret,vnum an-
te alium mori,extraneus ſubſtitutus nõ admittiť,ſed fra
ter cohæres ex ſubſtitutione inter eos tacitè ad in-
uicem facta, cũ ſupereſſet perſona quæ illum extraneũ
ex præſumpta teſtatoris mẽte excluderet d.§.ſeia liber
tis, vbi Bar.& omnes hoc fatentur in d.l. ſi pater im-
puberes,in d.l.pater filiã,& in d.l.penul.& Alex.in cõ
ſil.lib.j.& in d.§.cũ ita cũ alijs.¶ Quod aũt ſubſtitu-
tio vltimo moriẽti facta dicatur,quando pluribus fi-
lijs poſt illorũ mortẽ in omnibus bonis facta reperi-
tur, ꝓpterea ꝙ altero decedente ſupereſſet perſona,
quæ ex præſumpta mente ſubſtitutũ excluderet, voluit
Alex.in terminis dicens hoc eſſe veriſsimum,neque
obſtare ad id animaduertere in d.l.ſi pater impuberes
in verſi.aut nõ dixit vltimo decedenti,& in d.l.
penul.C.de impube.col.v.& vj.ꝓut ẽt affirmat, & ſe-
quitur Sozi.in d.§.cũ ita col.iij.& in cõſi. 249.col. vij.
nec obſtat non Petr.de Anch.in conſ.73. incip.contra Phi-
lippum, vbi in noſtris terminis piam cauſam, altero
ex filijs decedẽte,nõ debere admitti aſſerit,cũ ſuperſit
perſona illam ex præſumpta mente excludens pro-
pter reciprocam ſubſtitutionẽ, quæ inter filios facta
cenſetur.Hæc opinio ſuadeť.ꝑ l.qui duos ff.de vulga.
& pu.vbi pupillaris facta duobus impuberibus poſt il
lorum mortẽ dicitur facta nouiſsimo, ergo idẽ in fi-
deicommiſſaria ꝑ ea, quæ voluit Alex. in d.l.pater fi-
liam in fi. in iiij. col. & in caſu occurẽti ſubſtitutionẽ
factam ſimpliciter poſt mortẽ ipſarũ filiarũ in oĩbus
bonis vltimo morienti factam eſſe, comprobatur ex
eo,quod voluit Bar.in d.l.codicillis ĩ prin. per illum
tex.cum ſtrictis ijs,quæ ipſe Bart.dixit.in d.§. cum ita col.
penul.& vlt.& ꝑ Alex. in d.l.penul. Bal.in l.j.C.de ꝯdi.
inſer.Fulgo.& Moder.in d.l.penul.arg.l.is qui ducen
ta in §.itẽ ſi pater,Ang.& Imol.in d.l.ſi pater impube
res,& in d.l.pater filiam in fi.Nam in caſu noſtro ſu-
pereſt ꝑſona,quæ ex p̃ſumpta mente teſtatoris ſubſti
tutũ excludit,videlicet alia teſtatoris filia,iuxta d.l.cũ

acutiſsimi,ergo ſubſtitutio vltimo morienti facta di-
cętur.¶ Adde,ꝙ ex quo in caſu noſtro ſubſtitutio fa-
cta eſt de extraneo,hoc eſt de pia cauſa in omnibꝰ bo
nis, videtur teſtator voluiſſe ꝙ hæreditas ꝑueniat ad
vltimum morientẽ,aliàs ſubſtituti nõ poſſent totũ ca
pere,vt videtur tex.in d.§.ſeia libertis.& arg.l.ꝓculus.
ff.de vuſufr.l.denique §.interdũ ff.de pecul.leg.& no.
ꝑ Bar.in l.alio ff.de alim.& cib.leg.¶ Demõſtrať alio
modo & clarius, quòd in caſu noſtro ſubſtitutio vlti
13 mo moriẽti facta dicatur:†nã dubium nõ eſt,quin pu
pillaris facta poſt mortem pluriũ cenſeť vltimo mo-
rienti facta d.l.qui duos,& idem eſt in vulgari l.quã-
uis cũ ibi no.C. de impub.& habeť in d.l. penul. & per
Bar.& alios in d.§.cum ita, quia in vulgari,q̃ ante ius
quęſitũ locũ habet d.l.quãuis, adeſt pręſumpta mens
teſtatoris reſultãs ex iure accreſcendi, propter quod
ſupereſſe dicitur perſona,quæ ex præſũpta mẽte ſub-
ſtitutum excludit iuxta ea, quæ habentur per Bart.in
d.l.codicilis:At in caſu,de quo agitur,fuit ſubſtitutio
compẽdioſa facta per illa verba quãdocũq; ſine filijs
14 deceſſerint, † q̃ compẽdioſam important l. precibus
C.de impuber.& ali.ſubſt.Imo.in c.raynutius in mate
ria cõpendioſæ de teſta.in l.cẽturio vbi Bar.Ale.Pau.
Caſt. & omnes ff. de vulg. & pupi.glo.in l.in teſtõ C.
de teſta.milit. Decius in cõſi.572. in caſu ꝓpoſito &c.
quæ compendioſa apta vulgarem continere, ac for-
tè etiã pupillarẽ,quãdo filiabus pupillis facta eſſet d.l.
precibus cũ alijs locis prælegatis, & colligitur ex no.
per Bar.in d.l.hæredes mei §.cum ita,Alex.in conſi.j.
lib.j.Decius in conſi.316. in teſtamẽto illuſtris &c.Si-
cut igitur eueniẽte caſu vulgaris, ſeu pupillaris vt qa
alter ex filijs ante aditã hęreditatem, vel poſt in pupil
lari ætate mortuus eſſet,ſubſtitutus poſt mortem om
nium admitti non poſſet,vt ſupra,ita nec eueniẽte ca
ſu fideicõmiſſariæ ſub eadem compendioſa compre
henſæ, nam cũ omnes dictæ ſubſtitutiones vna,eadẽ-
que verborum determinatione cõprehẽſæ ſint,æqua
liter determinari debẽt arg.l.nam hoc iure ff.đ vulga.
& pup.& d.l.in teſtõ.¶ Adde, quòd omnes reguntur
ab illis verbis ſolis, ſi ſine liberis omnes deceſſerint,
ergo ſicut ea verba vnã ſubſtitutionẽ qualificãt. ita &
aliam ſecundũ iuris diuerſitatẽ, & prout iuri cenſura
patitur,& ratione cõnexitatis,atq; vnionis vna ſubſti
tutio debet naturã alterius aſſumere l. qui patri ff.de
acquir.hæred.c.qđ in dubijs de ꝯſecra.eccle. vel alta.
c.quãto.de iudi.& arg.eius, qđ voluit Bar.in l.ſeiæ §.
caio ff.de fund.inſtru.& in l.in repetendis ff.de leg.iij.
in l.prætor §.erit ff.vi bon.rap.& eorũ,quæ habentur
per Abb.in rub.de appell.in vlt.colum. Propterea ſi-
cut pupillaris, & vulgaris diceren̄t factæ vltimo mo-
riẽti,& poſt omnium mortẽ,ita & fideicom.cõprehẽ
ſã, in ſubſtitutione, quæ eſt in caſu noſtro. ¶ Nec his
aduerſať id, qđ voluit Bar.ĩ d.§.cũ ita col.vlt.in verſi.
ſi verò loquimur &c.dum de compẽdioſã loquitur,
nam is non loquitur quoad hunc effectũ,an ſubſtitu-
tio vltimo morienti facta dicatur,ſed quoad effectũ,
an moriẽti alter ex ijs, qbus ſubſtitutio per nomẽ vni
uerſale, & collectiuũ facta fuit, adimittatur ſubſtitu-
tus,veluti clarè & in terminis etiam reſpondet,atque
declarat Sozi.in d.ꝯſi.249.lib.ij.in fin. vj.colum.quòd
autẽ ĩ hoc caſu teſtator voluerit ſubſtitutos admitti,
altera tantũ filia decedẽte,colligitur manifeſtè ex ijs,
q̃ ipſe diſpoſuit ĩ caſu,quo altera filia,& ſic prima de-
cederet ſine filijs, quo caſu non piam cauſam & vlti-
mo loco ſubſtitutos,ſed vxorem ipſius teſtatoris,ma
trem dictarum filiarum debere admitti voluit : ergo
infertur clariſsimè,piam cauſam, & alios ſubſtitutos
nõ debere hoc in caſu ex mente teſtatoris admitti, tũ
quia ſi voluiſſet, expreſsiſſet,ſicut de vxore expreſsit
arg.c.ad audientiam de decim.l.vnica.§.ſi vero.C.de
cad.

cad.toll.l.ſi ea lege.in prin.ff.locati,gl.in c.ꝑ exēptio-
nem de priuil.in vj.cum alijs,tū q̃a admittēdo hoc in
caſu ſolam vxorem,alias perſonas videtur excludere
arg.l.maritus C.de procurat.l.qđ labeo,ff.de compē
ſat.l.ſi ſeruum.§.non dixit.ff.de acquir.hæred. & l.cū
ita in fin.ff.de cond.& demon.c.diſciplina 45.diſt.c.ꝑ
15 Eſaiam.j.q.j.& qui ſitit.33.q.v.Hinc † pupillari ſubſti-
tutio facta vſque ad decimū annum nō extenditur ad
14.l.ſi ita quis ſubſtituerit.ff.de vulg. & pup.& ſi à pa-
gano facta eſſet vſq; ad 25.annum vltra 14.nō extēde-
retur,adeo ꝙ nec vt directa,nec vt fideicōmiſſ.ſortire
tur effectū:nam quod potuit teſtator, noluit, quod
autem, voluit adimplere nequiuit l. in pupillari cū gl.
ff.de vulg.& pup.c.cum ſuper abbatia de offi.deleg.l.
16 multū intereſt. C. ſi quis alte.vel ſibi: † ſpecialis enim
prouiſio derogat generali argu.c.cum ibi not. de re-
ſcrip.nam teſtator poteſt de vna perſona in uno caſu
prouidere, & alia in alio, vnus tamen caſus ad alium
non trahetur,ſed ſpeciali,ac ex preſſæ teſtatoris pro-
uiſioni ſtandum erit,cum talis mens ſua cēſetur,qua-
lem verba oſtendūt l.q̃ plures liberos cū ibi not. ff.de
vulg.& pup.Ex quibus infertur, ꝙ pia cauſa, & alij ſe-
cundo loco ſubſtituti non dicunt vocati in caſu, quo
altera ex filiabus primo decederet,cū hoc in caſu ſpe
cialiter fuerit prouiſum de alio ſubſtitutio,hoc eſt de
mater,cui magis, quàm alteri filiarum ſuceſsio debe
tur argu.l.fin.C.de inſtit.& ſubſtit.ſub cōd.fac.Solum
igitur in caſu expreſſo, hoc eſt poſt mortem omniū
filiarum, ſicq; vltimæ morienti ſubſtitutum vocaſſe
videtur. Et ideo cum ſubſtitutio in bonis omnibus fa
cta fuerit,ſequitur, ꝙ ipſæ filiæ inuicem ſubſtitutæ di-
cātur per d.l. Titia ſeio §.ſeia libertis, ibiq; Bar.& om
nes.ff.de lega.ij.cum alijs locis ſupra allegatis.Si verò
nō in omnibus bonis facta foret ſubſtitutio quamuis
poſt mortē omnium, & ſic vltimo moriēti facta dice
retur ꝓpter p̄ſumptā mētem teſtatoris, q̄ ex eo reſul
tat, ꝙ ſupereſt perſona ſubſtitutū excludens,vt ſupra,
tn̄ filiæ non diceretur inuicem ſubſtitutæ, ſed ſolum
inter eas ius ab inteſtato ſucceſsionis cōſeruatū eſſet:
At inter extraneos, q̃bus hæc ſubſtitutio poſt ipſorū
mortē ēt in omnibus bonis facta fuiſſet, nec ius ab in
teſtato ſucceſsionis, nec reciproca ſubſtitutio facta
diceretur ſed vnicuiq; facta foret, ſubſtitutio diſtribu
tiuè,adeò ꝙ, vno primo moriēte, ſubſtitutus ad eius
portionē ad mitteret d.l.fi.§.filium.ff.de lega.ij.& d.l.
lucius.§.caio.ff.ad trebell.Ratio eſt,nā ex quo ſumus
poſt ius quæſitum, quo caſu ius accreſcendi locū in-
ter inſtitutos non habet, ceſſat præſumpta mens te-
ſtatoris,cū non extet perſona ex dicta præſumpta mē
te ſubſtitutum excludēs,vt colligit ex ijs, quæ voluit
Bar. in d.l.codicillis, & ſupra dictū eſt.Idem ſi ſubſtitu
tio liberis facta fuiſſet poſt mortem omnium, & in
omnibus bonis, neque perſona, quæ excluderet ſub
ſtitum,ſupereſſet,nā ſubſtitutio nec inuicem,nec vl-
timo morienti facta diceret,ſed vnicuique,vt eſt tex.
in d.§.cum ita, ibiq; Bar.& alij col.vlti.& Alex.in d.l.
pater filiam in fin.colu.iiij.vt quādo ſic ſubſtitutus eſ-
ſet de liberis primi gradus. ¶ Ex q̃bus omnibus con-
cludendū eſt,ꝙ in caſu noſtro ſubſtitutio facta de pia
cauſa cenceſetur facta poſt mortē omnium,& ſic vl-
timæ morienti:cumq; ſit facta in omnibus bonis, di-
cendum etiā eſt, eam fuiſſe inter ipſas filias inſtitutas
inuicem factā,ex quo ſubſtitutio de matre ꝑ eius obi-
tum ante mortem filiarum caduca effecta fuit,atque
euanuit.Quæ conſilio confirmatur ex ijs,quæ voluit
Paul. Caſt.in conſi.352. Duo videnda ſunt &c. ¶ Su-
pereſt modo, vt in contrarium aductis reſpōdeatur,
quibus licet ex prædictis clara poſsit colligi reſpon-
ſio, vt tamen apertius optimū ius Eliſabet appareat,
illā vnicuique ſingillatim accōmodabo. Primò itaq;
17 non obſtat d.l.fin.§.filium, & d.l.lucius §.caio:† nā re
ſpōdetur illa iura,quæ in ijſdem terminis loquunt ſe
cundū Bar.in d.§.caio, procedere,quando ſubſtitutio
extraneis poſt eorū mortē facta fuiſſet, q̃ ēt ea in om
nibus bonis facta,non dicuntur inuicem ſubſtituti,q̃a
non ſupereſt perſona, quæ ex præſumpta mente ſub-
ſtitutū excludat ꝑ p̄dicta: & ita hæc iura intelliguntur
à Sozi.in d.cōſ.249. in viij.col. in prin. & à Bar.in d.§.
cum ita colū.vlti.dum dicit,quòd regulariter vno tā-
tum decedente ſubſtitutus admittitur per tex.in d.§.
filium & in d.§.caio,ſed fallit,ſi preſumatur teſtatorē
aliud voluiſſe: quod pōt contingere, prout Bar.ibi,&
in d.l. codicillis exēplificat:itē quando ſubſtitutio fa-
cta eſſet filijs teſtatoris,& extraneus foret ſubſtitutus,
vt omnes fatentur, & ſupra retuli. Quare neceſſe eſt
dicere, illa iura loqui quādo ſubſtitutio pluribus ex-
traneis poſt mortē oīum facta eſſet: ita quoq; in ter-
minis dictis iuribus reſpōdet Ale.in d.l.ſi pater impu
beres col.ij.& in d.l.pen.col.vj.Secundo reſpōdeo te-
xtui in d.§. filium, ꝙ ibi vltra ꝙ ſubſtitutio facta eſſet
pluribus extraneis honoratis, hoc eſt libertis legata-
rijs, ipſi filij teſtatoris hr̄des inſtituti poſt illorū mor-
tē ſubſtituti fuerunt.arg.d.l.cum acutiſsimi,d.l.is, qui
ducenta §.itē ſi pr̄, & d.l.cū auus cū ſimil. lō nil mirū,
ſi ī d.§.filiū, vno ex libertis decedēte, ſubſtituti filij ad
decedentis partē admittunt, quoniā nō ſupereſt pſo
na, q̄ ſubſtitutos filios ex p̄ſumpta mente excluderet.
¶ Textui ēt in d.§.caio reſponderi poteſt,illū loqui,
quādo ſubſtitutio pluribus poſt eorum mortem ſim
pliciter facta eſſet, ſed non in omnibus bonis,at ſolū
in dimidia eius in quo heredes facti erant.Propterea
nil mirum, ſi ſubſtitutio inter eos inuicem facta non
dicitur, quia neceſſe erat eam in bonis omnibus fa-
ctā fuiſſe per.d.§.ſeia libertis, & ſupra dixi poſt Bar.&
alios in d.§.ſeia, & Ale.in d.l. ſi pater impuberes,in d.
l.pater filiā in fin.& in cōſi.ſupra allega.Quę duę vlti
mę reſpōſiones veriſsimę ſunt,ac ꝓ iurium p̄dictorū
intelligētia bene notandæ.¶ Secūdū quoq; principa
le motiuum de ijs, q̄ habent in d.§.ſeia libertis, nō ob
ſtat,q̃a fateor quippe aſſumptū,ſed nego ī noſtris ter
minis ſubſtitutionē vltimo moriēti factā nō fuiſſe:nā
ↄ̄rium verius eſt,veluti ſupra ꝓbatum fuit poſt Alex.
in d.l.ſi pater impuberes,& Sozin.in d. cōſi.249. & in
d.§.cū ita col.iij.Et cū facta fuerit in bonis omnib⁹, ſe
quit inde,ꝙ ſumus in terminis d.§.ſeia libertis,vt ſub-
ſtitutio inter grauatos inuicē & reciprocè facta dica-
tur. Quare ille text.in d.§. ſeia libertis cum ibi not.no
bis potius aſtipulatur,quam aduerſetur,vt per Alexā.
in d.l.ſi pater impuberes colu.ij.Et poſito quòd dictū
Bart.in d.l.qui duos de vulga.& pup.cōmuniter à ſcri
bentibus in dicto ſecundo fundamento ſupra allega-
tis reprehendatur,adhuc tamē verum eſt, quod dixi,
nam Bar. qui in d.l. qui duos concludit, quod quan-
do ſubſtitutio eſt facta pluribus poſt illorum mortē
in omnibus bonis, ſubſtitutus ſolū poſt omniū mor-
tem admittatur, non autem altero tantum decedēte,
loquitur,regulariter,& generaliter, quāndo ſubſtitu
tio quibuſlibet,& ſic extraneis facta eſſet:Secus ſi plu-
ribus filijs, & liberis prædicta: quo quidem caſu Bar.
non bene loqueretur, quoniam cōtra eum eſſet tex.
in d.§.filium, & in d.§. cum ita, ac ideò illum docto.
in hoc rectè reprehendunt. Vnde quando Bartol.ip-
ſe in d.l.quidam teſtamento ſubdit, idem eſſe dicen-
dum, quando aliqua alia eſſet præſuptio, vt quia eſ-
ſent filij inſtituti, quibus poſt mortem illorum eſſet
facta ſubſtitutio in omnibus bonis, quoniā tūc cōi
ctus ſubſtitutū excluderet, is non reprehendit.immo
optimè,ac verè loquitur ꝑ ea, q̄ ipſe ēt dicit in d.§.cū
ita, quòd quādo ſubſtitutio eſt facta filijs đ extraneo
poſt mortē filiorū, ſi vnus tantū decedat, ſubſtitutus
non

… tituitur, quia ſupereſt pſona, quæ ex præſum-
… ſubſtitutũ extraneum excluderet: & hoc
… ſubſtitutio ĩ bonis omnibus facta fuiſſet,
… noſter, & prout loquitur Bar. in d. l. quidã
¶ Non aduerſatur tertiũ principale motiuũ, ꝙ
… debet in ſingularitates reſolui, arg. l. falſa
… cond. & dem. cum ſimil. † quia rñſio colligi
… quæ ponit Ale. in d. l. pe. col. 5. ꝙ ob præſum
… toris mentem reſultantem ex eo, ꝙ ſupereſt
… excludens ex pſumpta mẽte ſubſtitutũ, plu-
… in ſingularitates nõ reſoluitur, immò ſtat pro
… in ſuis terminis, vt ſubſtitutus nequeat admit
… poſt mortẽ oĩum, & tanq̃ vltimo moriẽti ſub-
… facit ẽt id, quod voluit Alex. ibi in vl. notab.
… ſione eſt tex. ibiq; Bar. & alij in l. fi. ff. ad Tre
… pluralis loquutio in ſuas ſingularitates nõ re-
… mentem teſtatoris pſumptã reſultãtem
… ſuorũ deſcendentiũ. Neq; huic reſpõſio-
… d. §. cum ita, nã licèt loquatur de ſubſtitu
… liberis poſt mortm omniũ in tota hære-
… non ſupererat perſona, quæ ex præſum-
… ſubſtitutum excluderet, cum ipſe ſubſtitu
… eſſet de liberis, & in pari gradu cũ eo, qui
… ſubſtõ facta fuerat, vt tradit ibi Bar. in
… Alex. in d. l. penul. maximè in pen. col. & ſu
¶ Non obſtat quartum fundamentũ de
… Alex. in conſi. 38. lib. j. ex mente Nico
… Bald. & aliorũ, quos allegat, cum ijs, q̃
… fundamento adduxi: quia reſpondeo
… ere, quando ſubſtitutio etiam filijs poſt
… vel poſt mortẽ oĩum ſimpliciter, ſed
… bus bonis, nec in tota hæreditate facta
… inter filios ſolũ dicitur ius ſucceſſionis
… reſeruatũ. Propterea ſi alter ex filijs con
… decederet, ſubſtitutus admitteretur, quia
… eſſet perſona ſubſtitutũ ex præſumpta mẽ
… cum factũ eſſet teſtm̃, in quo alius eſſet
… & multo magis, quando is, qui fuit ſubſti-
… inſtitutus: At nos loquimur, quando fa-
… ſubſtitutio pluribus filijs inſtitutis poſt il-
… mortẽ & in oĩbus bonis, quo caſu nõ ius ſuc-
… ſtatæ reſeruatum, ſed reciproca & inui
… inter ipſos filios inſtitutos facta dicitur d. §.
… cũ ſimil. ſupra allegatis. ¶ Nec aduerſat
… voluit in d. conſi. 69. lib. 3. & in cõſi. 93. lib.
… quod ſupra concluſum fuit, conſuluiſſe vi
… detur primo, ꝙ pro concluſione, & pro
… noſtra ipſemet conſuluit in d. cõſi. 249. vbi
… ſubtiliter hanc ſententiam firmat, quicquid
… duobus cõſi. dixerit. Præterea & melius
… caſu cõſi. 249. vltra ꝙ filijs poſt illorũ mor
… bonis ſubſtitutio facta eſſet, alia quoq;
… ant, ex quibus colligebatur, mẽtem teſta-
… ꝙ ſubſtitutio vltimo morienti facta dice
… quibus ibi habetur: Idem ſimiliter cõtingit
… tro, quia plura alia concurrunt, ex quibus
… ꝙ teſtator voluerit ſubſtitutionẽ vltimo
… facta: At in d. cõſil. 69. & 93. ſecus erat.
… ſibimet ꝯrius nõ dicitur, cum ſm caſuũ
… conſuluerit. Itaq; dicta duo illius cõſilia
… concluſioni per eum traditę in d. cõſi.
… quod ſemper conſulere ſolitus ſum. ¶ Ad-
… Sozi. in d. conſi. 69. rectè inſpiciantur,
… ibi non fuit expreſsè, & ſpecificè facta in
… bonis, nec vltimo moriẽti: Sed in caſu no-
… nõ fuerit in ſpecie vltimo morienti fa-
… dictum fuit, tamẽ expreſsè facta fuit in om
… & ſic diuerſitas caſuum apparet, vt colli
… quæ Alex. voluit in conſi. 105. lib. j. in fi. &
… libertis, iũctis d. §. filium, & d. §. Caio cum

alijs ſupra allegat. & ijs, quæ voluit Sozi. in d. conſil.
249. quæ ſunt de mente Bar. in d. l. quidã teſtõ: & hæc
quoad reſolutionem primæ dubitationis dicta ſint.
¶ Alia eſt hæſitatio, q̃ in hac facti ſpecie oritur, vtrũ
Vincentia, quæ vt ſupra de reſtituendo grauata fuit,
& quæ legitimã iure naturæ debitam, & trebelliani-
cam quoq; ex bonis reſtitutioni ſubiectis detrahere
potuit, & de illis libere diſponere ad no. per gl. & ſcri
ben. in c. Raynutius, & in c. Raynaldus extra de teſt. ꝑ
illa iura, & ad no. per glo. & ſcriben. in l. quanquam
C. ad l. falc. cum ſimi. ſibi aliquem hæredem vniuer-
ſalem inſtituendo, marito ſuo quoad dotis partẽ illi
ex ſtatuto lucrandam præiudicare potuerit, vt de di-
ctis legitima, & trebellianica nullam partem habe-
re debeat. Et licèt ex iuribus proximè allegatis vide-
retur dicendum, eam potuiſſe de illis libere diſpone
re, ac teſtari, quia dictæ duæ legitimæ hæredibus gra-
uati debentur, tamen ex quo illæ ad Vincentiam ple
no iure, & liberè ſpectabant, ſequitur hinc, ꝙ ipſa po
ſtea matrimonium cũ Ioanne Baptiſta ꝯhens ẽt di-
ctas legitimas in dotem dediſſe cẽſenda eſt ex diſpo-
ſitione ſtatuti ciuitatis Bononiæ ſub rub. de dotibus
reſtit. in §. præterea ordinarius, & ideò, ipſa Vincẽtia
defuncta ſine liberis, dimidia dictę dotis ſtatutaria ꝓ
lucro à ſtatuto debito ipſi marito debetur, vt dicto
ſtatuto circa prin. ¶ Nec obſtat, ꝙ Vincentia tpe cõ
tracti matrimonij minor annis 25. non potuit expreſ
sè oĩa bona ſua in dotẽ dare, arg. l. vnicæ C. ſi aduer.
dot. & l. lex q̃ in prin. C. de admi. tu. ergo minus taci-
tè, arg. l. expreſſa ff. de reg. iur. l. cũ quid ff. ſi cer. pet. qa
20 rñdetur, † ꝙ dictũ ſtatutum in d. §. præterea locũ hẽt
etiã in muliere, & minore ſimpliciter matrimoniũ
ꝯhente: alioquin fruſtratorium quodammodo vide
retur, quia raro locũ haberet, ſi ſolũ in maiore mu-
liere intelligeretur, qm̃ plerunque, immò ferè ſemꝑ
mulieres in minori ætate matrimonium ꝯhunt, iu-
ra aũt, & ſtatuta ad ea ſemper adaptãtur, quæ frequẽ
ter, & nõ quæ raro accidunt l. nã ad ea ff. de legibus,
21 ibiq; Bar. Pau. de Caſt. & alij. ¶ Præterea † nulla lege
prohibitũ eſt mulieri etiam minori vniuerſa bona
marito in dotem dare l. mulier bona ff. de iure dot.
l. mulier, & l. nulla, ibiq; gl. C. eo. tit. dummodo mari-
tus tanta dote ſit dignus, vt in dictis iuribus, & in l. ſi
ex cauſa §. in dotis cũ gl. ff. de minor. ꝙ ſi hoc mulieri
ſibi prouidenti conceſſum eſt, ergo idem ſtatuto mu
lieribus prouidẽti conceſſum dicetur, ꝙ omnia bo-
na ſua in dubio dediſſe in dotem cẽſeantur, arg. l. vni-
cæ §. j. C. de rei vxo. actio. & l. proſpexit ff. qui, & à qb⁹
& pro hoc dicto, ꝙ dictum ſtatutum comprehendat
etiam mulieres minores, faciunt tradita per doc. cõ
muniter, vt Alex. refert in l. ſi conſtante col. antepen.
ibi item inquantum ff. ſol. mat. vbi qñ lex introduxit
aliquã obligationẽ abſque facto aliquo hominis ex-
trinſeco, illa cõprehendit ẽt minores, vt voluit Ang.
in l. certi C. loca. & in l. ſi plures ff. de pactis. ¶ Præmiſ
ſis tñ non obſtantibus aliter videtur de iure conclu-
22 dendum eſſe: † in quo præſupponendum eſt, ꝙ illis
caſibus, quibus filijs grauatis reſtituere per fideic. cõ
ceſſum eſt legitimã, & trebellianicã detrahere, illæ
ſimul, eodemque tpe detrahi nequeũt, ſed diuerſis tẽ
poribus, legitima videlicet incõtinenti ſequuta mor
te patris teſtatoris, trebellianica verò eo tpe, quo con
ditio fideicõmiſſi euenit, & ſic tpe reſtitutionis, vt ha
betur per gl. & ſcrib. cõiter in d. c. Raynutius, & in d. l.
quanquã, & hoc legiſtæ magis communiter ſequun
tur, vt refert Alex. in l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad l.
23 falcid. † Ex quibus infertur, ꝙ cum Vincentia tem-
pore contractui matrimonij ſolam legitimã iure na
turæ debitam habuerit, & non trebellianicam, quæ ſi
bi nondũ erat acquiſita, vt ſupra, cẽſendum eſt ipſam
ſolam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſolam legitimam cum alijs bonis ſibi tūc acquiſitis
ex diſpoſitione ſtatuti in dotem dediſſe, non autem
trebellianicā, quæ tempore matrimonij ſibi nondū
erat acquiſita: propterea ꝙ ſtatutū duntaxat vult mu
lierem cenſeri ea in dotem dare, quæ ipſa tempore
matrimonij tenebat, ac poſſidebat. Quare non com
prehenduntur illa, quæ caperet Trebellianica in bo-
nis paternis pro reſtitutione fideicōmiſſi eueniente
illius conditione detrahenda: illa.n. nec detenta, nec
poſſeſſa pro trebellianica dici poterant, cū nondum
eſſet debita: nam cum trebellianica debita eſſet ſub
conditione, qua fideicō. factum fuit, d.c. Raynutius,
cum alijs ante conditionis euentum non dicebatur
debita, nec illius dies ceſſiſſe, nec veniſſe dici poterat
l. cedere diem. ff. de verbo. ſigni. ¶ Cogitandum for-
24 tè melius videtur eſſe, † ꝙ nec legitima, ſeu bona, quę
loco legitimæ deberentur, poſſint dici in dotē data
ex diſpoſitione ſtatuti: licet enim illa tēpore contra-
cti matrimonij poſſint dici debita, qa legitima à die
mortis teſtatoris purè debita fuit l. qm̄ in prioribus.
C. de inoffi. teſta. tamen occcaſione dictæ legitimæ
nequeūt dici tenta, & poſſeſſa, prout ſtatutum requi-
rit: qm̄ ante, quā bona pro legitima fuerint filiæ rea-
liter aſſignata, nō poſſunt dici ab ipſa filia poſſeſſa ra
tione incertitudinis loci, & quottæ, vt fuit doctrina
Angeli in l. meminimus, quæ eſt l. 2. C. qn̄, & quibus
certa pars lib. 10. & alij ibi, Areti. in l. 3. §. incertā. ff. de
acqui. poſ. & ibi Sozi. in prin. & addo Alex. in conſil.
134. li. 4. Poſſet tn̄, ſoluendo prędicta, huic motiuo vl
timo reſponderi, ꝙ licet ex præmiſſis bona ratione
legitimæ tempore matrimonij contracti nō poſſint
dici verè, & propriè fuiſſe poſſeſſa à Vincētia filia, ta-
men negari nō pōt, quia illa ſaltē fuerint detenta, vt
clarè volūt ſcriben. allegati in d. §. incertā: & ad hoc,
vt à muliere matrimonium ſimpliciter ꝯhente bona
immobilia data in dotem cenſeantur, ſufficit, ꝙ illo
tēpore ſimpliciter ab ea detēta fuerint, vt in dicto ſta
tuto, ergo &c. ¶ Addo tamen, ꝙ ſtātibus præmiſſis,
ſolum data in dotem dicētur bona immobilia, & nō
mobilia, quæ de iure pro legitima deberi dicuntur,
& conſequenter non integra legitima in dotem da-
ta cēſebitur virtute ſtatuti, quod ſolum de bonis im-
mobilibus, non autem de mobilibus loquitur: ſub le
gitima autem omnia bona pro tertia parte compre-
henduntur, cum illa de bonis omnibus debeatur l.
ſcimus. §. repletionem. C. de inoffi. teſta. habetur in l.
marcellus. §. res quę. ff. ad treb. Quę omnia ſunt bene
notanda pro declaratione dicti ſtatuti. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Subſtitutus pluribus in tota hæreditate, vel in oībus bonis, ſi oēs ipſi ſubſtituto ꝑdeceſſerint, nō admittitur ſubſtitutꝰ, niſi cōditione ī oībus verificata: Fallit in ſubſtōne facta pluribus liberis, & deſcendentibus per nomen collectiuum.*
2 *Et quid ad hoc, vt altero decedente, ſubſtitutus admittatur, requiratur.*
3 *Pluralitas in ſubſtitutione pupillari, & fideicommiſſaria facta pluribus etiam per nomen collectiuum an, & quādo in ſingularitates reſoluatur, & quando non.*
4 *Subſtō ſi facta ſit pluribus ſub conditione, ſi oēs decedāt, & in tota hæreditate, & altero decedente nullus ſuperſit excludens ex præſumpta mēte ſubſtitutum, illi, quibus facta eſt ſubſtitutio, non cenſentur inuicem ſubſtituti.*
5 *Subſtōne facta pluribus per nomen collectiuum, qui non dicantur inuicem ſubſtituti, altero decedente, ad eius partē ille admittitur, qui inteſtato ſucceſſurus eſt.*
6 *Trebellianica quoque detrahitur, quando ſubſtitutio fideicōmiſſaria facta eſt pluribus per nomen collectiuum, & in tota hæreditate, & ſubſtitutus admittitur etiam ad partem alterius tantum.*

EPITOME.

SVBSTITVTIONEM factam pluribus inſti
tutis in omnibus bonis ſub conditione, & per no-
men collectiuum, ſi omnes deceſſerint, vltimo mo-
rienti ſolū in omnibus bonis, nō aūt in caſu mortis
alterius duntaxat, nec in illius portione factā eſſe, ne
que eos plures, quibus eſt facta ſubſtitutio, eſſe inuicē
ſubſtitutos, in caſu huius conſilij probatur.

CONSILIVM LXIX.

VISIS ijs, quæ in ꝑſenti cauſa verè, ac ſub
tiliter prẹſtantiſſimus iudex deduxit, pro
rn̄ſione corū, q̄ aduocatus partis aduerſę
cumulauit, & præterea inſpectis diligēter
dicti aduocati replicationibus, in hoc ſolēni, & diffi-
cili articulo, mihi de iure videtur concludendū eſſe,
quod per mortem Roberti, nec Ioānes Baptiſta ſub-
ſtitutus ex ſubſtitutione, de qua in teſtō. nec Aſtorgiꝰ
frater, & cohæres ipſius ad partem Roberti admitti
potuerint, & conſequenter ad illā filij ipſius admittē
di ſint tanquam hæredes ab inteſtato Roberti patris
ſui. Quòd Io. Baptiſta ad partem illam admitti nō po
1 tuerit ex ſubſtitutione, probatur; quoniā † vbicunq;
facta fuit ſubſtitutio pluribus in tota hæreditate, ſeu
in omnibus bonis, ſi oēs prædeceſſerint ipſi ſubſtitu-
to, tunc ſubſtitutus non admittitur, niſi conditio in
omnibus verificetur, vt quia omnes hæredes præde-
ceſſerint ipſi ſubſtituto, nam de proprietate nominis
collectiui eſt, vt verificetur in omnibus; fallit autem
hoc, quando ſubſtitutio eſſet facta pluribus liberis à
deſcendentibus per nomen collectiuum, & is, qui ſu
pereſt, eſſet in pari gradu cum ſubſtituto, quoniā tūc
non attēta proprietate verborum ex præſumpta mē
te defuncti, ſubſtitutus admittitur, quamuis cōditio
fuerit adimpleta in vno grauato tantum l. hr̄des mei
§. cum ita. ff. ad trebell. & ibi Bart. in fi. qui ita propriè
loquitur: At in caſu noſtro ſubſtitutio non fuit facta
filijs, nec deſcēdentibus, ſed extraneis, & nepotibus
ex fratre inſtitutis per nomen collectiuum, ergo non
debet attendi prẹſumpta mens teſtatoris, vt in d. §. cū
ita, ſed proprietas verborū, à qua non eſt recedēdum,
niſi quando apparet de præſumpta mente l. nō aliter
ff. de leg. 3. Omnes igitur Ioan. Baptiſtæ prędeceſſiſſe
oportet ad hoc, vt ipſe admitti poſſit, quoniā vno ex
pluribus nō prædecedente ipſi Io. Baptiſtæ, nō eſt ve-
rum dicere, omnes ꝑdeceſſiſſe Io. Baptiſtæ l. ſi is, qui
ducenta. §. vtrum, & §. cum ita. ff. de rebus dub. & ha-
betur per Pau. de Caſt. in l. pen. C. de impu. in pen. col.
in fi. & dicit Sali. in d. l. pen. in 2. col. ibi & eſt ratio, ꝙ
qn̄ teſtator ſubſtituit pluribus collectiuè, vel coniun
ctiuè, tunc apparet teſtatorem velle cohæredem. &
coniunctum debere præferri ſubſtituto. ¶ Secundo
2 † ad hoc, vt altero decedente, & ſic adimpleta condi
tione in altero tantū, ſubſtitutus admittatur, etiam
in caſu, quo ſubſtitutio eſſet facta pluribus deſcendē-
tibus, requiritur, ꝙ conditio fuerit adimpleta in per-
ſona vltimi decedentis, ſi enim in perſona primi eſſet
tantum adimpleta, ſubſtitutus non admitteretur, &
attenderetur proprietas verborum, & nominis colle
ctiui, quia ſupereſſet perſona, quæ ex præſumpta mē
te defuncti excluderet ſubſtitutū, ita volunt doc. ma-
gis communiter in d. l. hæredes mei. §. cū ita per illū
tex. & ita volūt magis cōiter doc. vt per Alex. & alios
in l. penul. C. de impuberum; & ſi hoc dicamus, quā-
do pluribus deſcēdentibus eſſet facta ſubſtitutio per
nomē collectiuū, ergo hoc dicendū eſt magis, quā eſ-
ſet facta pluribus extraneis, & nō deſcēdentibus, quia
tunc magis attenditur proprietas verborū, vt fatētur
oēs, & maximè Bart. in d. §. cū ita, ſed in caſu noſtro

ſubſtitu-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN